

vista d'un cercle d'escuma adhesiva per assolir un nivell adient d'humitat.

La proximitat a un radiador, una finestra amb sol o qualsevol altre font de calor incrementa la humitat de la instal·lació accelerant el procés. En pocs dies l'espècimen està en condicions prou flexibles com per redreçar-lo. Un espècimen de la mida d'una perdiu requereix menys de set dies per una completa relaxació. Els temps d'humefactació depenen de la grandària, disposició i procés de conservació de l'espècimen així com de les condicions d'humitat i d'escalfor de la cambra.

Les dificultats han aparegut en el cas d'ales molt obertes per l'articulació carpal o en caps molt girats, de la qual cosa ja ens prevení el Dr. Boles. En els exemplars quina posició s'acosta més al repòs la relaxació és completa i sorprenent. En el futur i a títol experimental es provaran sistemes més ràpids de relaxació, com és la injecció d'aigua calenta, les conseqüències dels quals són encara des-

conegudes per molts tipus de materials zoològics.

AGRAÏMENTS

Els Srs. Puertas i Catalan, companys del Museu, i especialment en Miquel Vicente, col·laborador del Museu, han participat activament en la realització de la cambra, així com en el seu seguiment.

ABSTRACT

A method to relax mounted specimens.— An easy and inexpensive method adapted from the experience of the Australian Museum to relax mounted specimens is described. The process implies the re-hydration of the specimens in a suitable box. The Museu de Zoologia de Barcelona has tested this method and the results are very encouraging. The specimens after relaxation can be incorporated to the skin collections of the museum.

Key words: Relaxing mounted specimens, Skin re-hydration.

Uribe, F., 1986. Mètode senzill de relaxació d'espècimens naturalitzats. *Misc. Zool.*, 10: 400-401.

(Rebut: 28-II-86)

Francesc Uribe, Museu de Zoologia, Ap. 593, 08003 Barcelona, Espanya.

COLONITZACIÓ DE LA CIUTAT DE BARCELONA PEL GAVIÀ ARGENTAT (*LARUS CACHINNANS*)

J. GARCÍA-PETIT, Mª E. MARTÍ & X. TOMÀS

L'expansió del gavià argentat (*Larus cachinnans michahellis*) al litoral català en la dècada dels setanta va coincidir amb el començament de la colonització de la ciutat de Barcelona (CARRERA & VILAGRASA, 1984). La primera parella que va criar dins el casc urbà va fer-ho a les instal·lacions del Parc Zoològic abans de 1975 (S. Filella, com. pers.) comprovant-se la primera posta sobre un edifici de la ciutat el 1980 (CORDERO & MORALEJA, 1981). Aquest fet molt comú en determinats països euro-

peus, era gairebé desconegut al nostre estat.

L'estudi de la nidificació urbana del gavià argentat a Barcelona s'ha realitzat per primer cop l'any 1985 durant un període de temps que ha abarcat de finals de maig a mitjans de juliol del mateix any. Per fer les observacions s'han triat llocs alts i dominants que permetès una bona visió de les teulades i parts superiors de les construccions urbanes, buscant adults posats sobre edificis i pollets vellugant-se pels voltants. Un cop localitzat el niu va procurar-

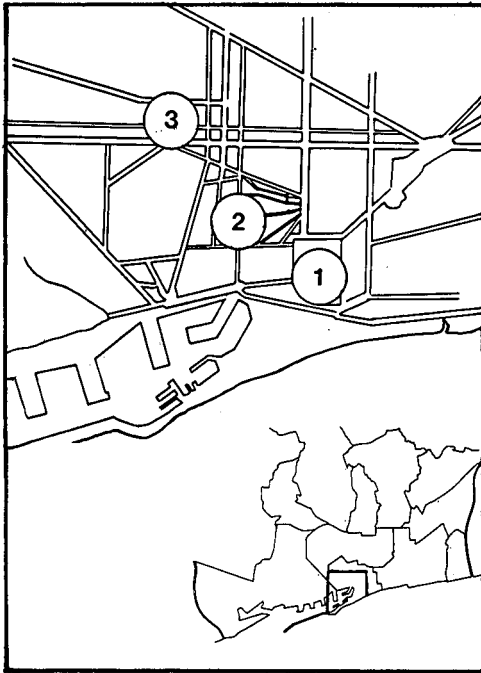

Fig. 1. Planell de la ciutat de Barcelona amb les tres principals àrees de cria: 1. Parc de la Ciutadella; 2. Catedral; 3. Seminari.

Map of the Barcelona city with the three main breeding areas: 1. Ciutadella Parc; 2. Cathedral; 3. Seminary.

se accedir-hi per prendre nota de l'estat de la cria, anellar els polls i recollir restes d'aliment.

L'àrea prospectada intensament correspon a un 50% de la superfície de la ciutat i inclou el centre urbà i rodalies i tota la franja litoral. El reste de la ciutat ha estat prospectat esporàdicament i correspon a superfícies muntanyoses o gens urbanitzades, vivendes aïllades o de molt poca alçaria, que serien llocs poc o gens propicis per la cria del gavià. Només han mancat observacions de la part més oriental de la ciutat però no hi han indicis de que aquesta espècie nidifiqui allí.

Els 25 nius localitzats poden agrupar-se al voltant de tres nuclis: Parc de la Ciutadella i Zoològic, Catedral, i Seminari Conciliar-Casa de Caritat, més un niu aïllat trobat a la Plaça Maragall (taula 1) situant-se preferentment en edificacions a gran alçada (>20 m), a excepció de l'àrea de la Ciutadella que degut a ser una zona ajardinada no sobrepasa en general alçades de 10 m.

Les postes van ésser controlades a 16 nius obtenint una mitjana de 2,8 ous/niu essent l'èxit reproductor de 1,68 polls/parella, xifra molt similar a les observades al Regne Unit en nius urbans de *Larus argentatus*: South Shields 1,6 polls/parella. (MONAGHAN, 1982).

Taula 1. Nombre de nius localitzats a les àrees d'estudi i distribuïts per alçades.
Number of nests found in each study area, distributed by heights.

Àrees d'estudi	0-10 m	10-20 m	20-30 m	> 30 m	Total
Ciutadella i Parc Zoològic	6	1	1	0	8
Seminari i Casa Caritat	0	0	10	2	12
Catedral i rodalies	0	0	2	2	4
Pça. Maragall	0	0	0	1	1
Total	6	1	13	5	25

AGRAÏMENTS

Volem agrair la desinteressada col·laboració de totes les persones que ens han permès l'accés als diversos edificis, així com totes aquelles que ens han facilitat informació d'entre les que cal destacar a Enric Carretera, Salvador Filella, Lluís Colom i, com no, totes les facilitats que ens ha atorgat el Museu de Zoologia en la persona del cap de la Secció d'Ornitologia, Francesc Uribe.

ABSTRACT

Yellow Legged Gulls colonization of Barcelona city (Larus cachinnans). - The number of urban nesting Yellow Legged Gulls (*Larus cachinnans michahellis*) in Barcelona, in 1985 was of 25 pairs concentrated in three areas: Zoological Park and Ciutadella Park, Cathedral and Ciutat Vella, Seminari Conciliar building and its neighbourhood. The first pair nesting in the city was reported in 1975 and the first nesting in a

building in 1980. Breeding success in 1985 was of 1.68 chicks/pair successfully fledged.

Key words: Yellow Legged, *Larus cachinnans*, Barcelona, Urban breeding.

BIBLIOGRAFÍA

CARRERA, E. & VILAGRASA, J., 1984. La colonia de gavià argentat (*Larus cachinnans michahellis*) de

les Illes Medes. In: *Els Sistemes Naturals de les Illes Medes*: 291-306 (J.D. Ros, I. Olivella, J.M. Gili, Eds.). Institut d'Estudis Catalans. Barcelona.

CORDERO, P.J. & MORALEJA, J.M., 1981. Introducción a las aves de las casas, torres, iglesias y masías del Maresme. *L'Atzavara*, 3: 20.

MONAGHAN, P., 1982. The breeding ecology of urban nesting gulls. In: *Urban Ecology*: 111-121 (R. Bornkamm, J.A. Lee, & M.R.D. Seaward, Eds.). Blackwell Scientific Publications. Oxford.

García-Petit, J., Martí, M.E. & Tomàs, X., 1986. Colonització de la ciutat de Barcelona pel Gavià Argentat (*Larus cachinnans*). *Misc. Zool.*, 10: 401-403.

(Rebut: 14-II-86)

Jordi García-Petit, C/ Magdalenes 6, 08002 Barcelona, Espanya.- M. Elena Martí, Ronda S. Antoni 46-50, 08001 Barcelona, Espanya.- Xavier Tomàs, C/ Escultor Llimoa 10, 08031 Barcelona, Espanya.

Treball encarregat per la Subàrea del Medi Ambient de l'Ajuntament de Barcelona, en col·laboració amb el Museu de Zoologia.

SEX, AGE AND CONDITION BIAS OF DECOY-TRAPPED CITRIL FINCHES (*SERINUS CITRINELLA*)

A. BORRÁS & J.C. SENAR

Decoy traps have been used extensively in avian studies, since they allow the capture of large numbers of birds with relatively little effort. However, decoy-trapping has been found to cause a bias in the sampling of populations, bird in poor condition or young individuals having a higher chance to be attracted by decoys (WEATHERHEAD & GREENWOOD, 1981; WEATHERHEAD & ANKNEY, 1984, 1985; GREENWOOD et al., 1986). This effect can vary according to the species (WEATHERHEAD & GREENWOOD, 1981).

The Mediterranean region is the most important wintering area for european finches, and many recaptures of birds ringed in north and central Europe are made there (ASENSIO, 1984). Countries of the Mediterranean region catch during the migratory period great numbers of finches for cagebird trade, and so, this

is an important source of ringing recoveries. The main methods used by birdcatchers are clap nets and the "liga" (the use of sticks or stiff wires coated with a sticky substance by which small birds perching on them become stuck). Both methods are traditionally associated with call and decoy-live birds.

However, ringers exceptionally use decoy birds, since they trap finches with mist nets or special traps. This is even more the rule in many countries of northern and central Europe where caging of wild birds is punished by law.

In this work the Citril Finch (*Serinus citrinella*) is used to test if there are sex, age and condition biases in the trapping of finches due to the use of these two trapping methods: clap nets associated to decoys and mist nets.